

[...] hi havia efectivament una serp molt grossa a l'arbreda de la Devesa. La Devesa era aleshores una boscúria espessa dins la qual no sols s'emparava la serp sino també altres i diversos animals. La serp duia cabellera i en mig d'ella hi havia un brillant de considerable tamany. Sempre que anava al riu a abeurar-se, se la treia, no sabem com, i la deixava en determinat lloc on la recollia després. Observat això per cert manlleuenc, aquest es disposà a prendre-li i posant-se a l'aguait se n'apoderà en un moment en que la serp anava a beure. Més ai! que aquesta se n'adonà desseguida i l'atrevit manlleuenc hagué de fer escàpol. Montant el cavall que duia travessà el riu, perseguit per la serp, i carrer del Pont amunt entrà a refugiar-se, esblaimat per la por, en una casa que hi havia fent cantonada al carrer de Sant Domènec, just al lloc on ara hi ha un conegut cafè [el desaparegut Cafè Esteve]. En arribar allí, barrada la porta, la serp no pogué entrar. Dalerosa, però, per a recuperar la joia, començà a colpejar la porta en tant que el que l'havia robat romania esporuguit en l'interior. Tement que en un moment la serp arribés a enderrocar la porta no massa segura, i aprofitant que la casa feia, com hem dit, cantonada, l'atrevit manlleuenc sortí de la casa en tant que els habitants de la mateixa posaven el brillant damunt una taula resguardat per un morter de cuina, girat a l'inrevés, que el protegia. Finalment la serp logrà obrir-se pas i aleshores pogué veure's que es dirigia directament vers la taula on hi havia el morter amb la joia dins. La serp s'hi enfilà i sapiguent que la joia era allà dins, donà voltes al morter com esguardant descobrir un lloc per on fos possible el penetrar-hi i en veure que no podia abastar el brillant s'enroscà al morter i començà a estrènyer, a estrènyer... talment com si intentés rompre'l. El morter, però, no cedí i com sia que la serp s'hi apretés cada vegada més, acabà per rebentar-se.